

GERECHTELIJKE UITSPRAKEN**ONDERTEKEND BLANCO-RECEPTPAPIER**

Arts A had, toen hij met vakantie ging, in zijn wachtkamer achtergelaten een aantal, door hem ondertekende, niet gedagtekende, blanco receptformulieren, met de bedoeling, dat deze zouden worden ingevuld overeenkomstig de gegevens in zijn receptenadministratie, door des dokters vrouwelijke praktijkhulp, wanneer bepaalde patiënten zich daartoe zouden melden. Aldus geschiedde.

Deze handelwijze kwam ter kennis van de Inspecteur van de Volksgezondheid, die de gedraging van A beschouwde als een handeling die het vertrouwen in de stand der geneeskundigen ondermijnt. Het Medisch Tuchtcollege was het hiermee eens. Het overwoog:

„Door bij zijn vertrek met vakantie door hem getekende receptformulieren ter beschikking van zijn praktijkhulp te stellen om daarop ten dienste van patiënten recepten in te vullen en deze zo aan die patiënten mee te geven, ten einde de daarop ingevulde medicijnen te verkrijgen, heeft arts A het vertrouwen in de stand der geneeskundigen ondermijnd, daar dit vertrouwen eist, dat de arts niet slechts naar de schijn maar ook in werkelijkheid de verantwoordelijkheid op zich neemt voor de boven zijn handtekening voorkomende recepten”.

Het college achtte deze overtreding van art. 1 van de Medische tuchtwet door klager ernstig, omdat zij blijk geeft van een tekort aan verantwoordelijkheidsbesef bij de arts en legde deze een berisping op.

REDACTIE

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten).

DE OMZETTING VAN SALICYLZUUR IN ZINKSALICYLAAT IN ZALVEN EN PASTA'S, DIE ZOWEL ZINKOXYDE ALS SALICYLZUUR BEVATTEN

Naar aanleiding van het artikel van YOUNG en WEIFFENBACH (1959) zou ik willen opmerken, dat het wèl zin heeft, salicylzuur toe te voegen aan een zinkoxyde bevattende zalf of pasta, mits men zorg draagt voor overmaat van dit zuur.

Literatuur: YOUNG, E. en N. WEIFFENBACH (1959) De omzetting van salicylzuur in zinksalicylaat in zalven en pasta's, die zowel zinkoxyde als salicylzuur bevatten. *Ned. T. Geneesk.* 103, 603.

Culemborg, 13 april 1959

J. A. C. M. VAN BEEK,
apotheker

Indien men de aanwezigheid van vrij salicylzuur in pasta Lassar nodig acht, zal men een overmaat salicylzuur moeten toevoegen. Dit betekent, dat men op grond van de reactievergelijking: $2 C_6H_4OHCOOH + ZnO \rightarrow Zn(C_6H_4OHCOO)_2 + H_2O$, bij 25 gram zinkoxyde op zijn minst 75 gram salicylzuur nodig heeft; dan zou er 125 pct vaste stof in de pasta aanwezig zijn, hetgeen natuurlijk onmogelijk is.

Men zou in dat geval genoodzaakt zijn, het gehalte aan zinkoxyde en amyllum aanzienlijk te verminderen, doch hierdoor zou men de eigenschappen van de pasta geheel wijzigen. Bovendien vormen de grote concentraties salicylzuur die zich bij overmaat eventueel plaatselijk in de pasta zouden bevinden, een te groot risico.

Utrecht, 1 juni 1959

E. YOUNG

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN**GEBRUIKSAANWIJZINGEN VOOR KOEPOKSTOF**

Op of bij iedere verpakking van pokstof zoals deze door het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid wordt afgeleverd, is de geldigheidsduur door een datum van stempel aangegeven. Deze termijn bedroeg ingevolge het uitvoeringsbesluit van de Inentingswet 1939 één week na datum van ontvangst.

Dit uitvoeringsbesluit is thans als volgt gewijzigd (gelet op de artikelen 3, 5, 9 en 20 van het Koninklijk besluit van 12 april 1940, *Stb.* 844, tot uitvoering van de Inentingswet 1939):

Artikel 1

De artikelen 1, 2 en 3 van de beschikking van de Staatssecretaris van Sociale Zaken (Volksgezondheid) van 20 november 1950, afdeling Volksgezondheid, no. 1943, worden gelezen als volgt:

Artikel 1

1. De entstof moet worden gebruikt, zoals zij door de inrichting of de handelaar is afgeleverd.
2. De geneeskundige mag de entstof niet gebruiken na de op of bij de verpakking van de desbetreffende entstof aangegeven vervaldatum.
3. De geneeskundige is gehouden de entstof voor het gebruik te bewaren overeenkomstig de voorschriften, welke op of bij de verpakking van de desbetreffende entstof zijn gevoegd.

Artikel 2

1. De geneeskundige neemt bij de behandeling van de entstof en bij de inenting de nodige voorzorgen in acht. De entstof mag, voordat deze op de huid wordt aangebracht, slechts in aanraking komen met steriele voorwerpen.
2. Voor elke vaccinatie moet een steriel instrument worden gebruikt.

Artikel 3

1. De entstof moet in het epithelium van de huid worden aangebracht.
2. Als goed gevolg van een eerste inenting wordt beschouwd de duidelijke ontwikkeling van ten minste één pokpuist.

Deze beschikking is 9 april 1959 in werking getreden.

Ingaande 15 juni 1959 zal op of bij iedere verpakking van pokstof de volgende aanwijzingen voor de geldigheidsduur zijn ingesloten:

- Geldig tot datum van stempel
bij koele bewaring boven + 5° C.
Geldig tot 3 weken na datum van stempel
mits ongeopend bewaard bij + 5° C of lagere temperatuur.
Geldig tot 3 maanden na datum van stempel
mits ongeopend bewaard bij — 10° C of lagere temperatuur. De koeling moet onmiddellijk na ontvangst van de vaccine beginnen.

Indien bovenstaande aanwijzingen nauwkeurig worden opgevolgd, zal dit in hoge mate bijdragen om verlies van pokstof tot een minimum te beperken.

's-Gravenhage, 12 juni 1959

C. BANNING,
Geneeskundig Hoofd-
inspecteur van de
Volksgezondheid